

26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

(Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἱερομάρτυρος (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322).

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν

αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α ἄ π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι
σα κου σο ο ο ο ν μου ε ι σα α κου ου σο ο ν
μου Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε
κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ε ι σα κου σο ο ο ο ν μου ου
ου π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η
σ ε ω ω ω ς μου ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν αι με π ρ ο ο ς
σ ε ε ε ε ε ε ι σα κου σο ο ν μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο σ ε ευ χ η
η η μου ω ς θ υ μι α α μα α α ε ν ω ω πι
ο ο ο ο ν σου ε πα ρ σ ι ς τ ω ω ν χ η ι ε ι ρ ω ω ν μου
θ υ σ ι α ε σ π ε ρ ι ι ν η η ε ι σα κου σο ο ν μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

A κου σονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ^Δ ωσει παχοςγης ερραγη επι της γης ^π 9

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην ^π 9

O τι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

μοι μου ^Δ επι σοι οι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χην μου ^π 9

Φ υλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν

το μοι ^Δ και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

α νομιαν ^π 9

Π εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι ^φ καταμονας ειμιεγωεως αν παρεελ

θω ^π 9

Φ ωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προ Κυριον εδεηθην ^π 9

E κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω ^π 9

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ₂ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ιςμου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θηνσφο δρα ^π₉

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ₂ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα
την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε
τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
ε ε ε ε στιν

Των θυ ρων κε κλει σμε νων των μα θη των συ νη θροι
σμε ε νων ει σηλ θες αφ νω Παν το δυ υ να α με Ι

η σθ ο ο θε ο ο ος η η η η μων και στας εν

με ε σω α αυ των ει ρη νην δες ε πλη ρω ω σας Α

γι 8 Πνε ε ε ευ μα α α α τος προ σμε νειν τε προ

ο σε τα α ξας και μη δα μω χω ρι ζε ε σθαι α πο Ι

ε ρθ σα α λημ ε ως 8 εν δυ σω ων ται την

εξ υ υ υ ψα ς ς δυ υ να α α μιν ^π₉ δι
 ο βο ω με εν σοι ^π₉ ο φω τι σμος και η α να α στα α
 σις ^ρ₂₂ και η ει ρη νη Η ημων δο ο ο ξα α α α
 σοι ^π₉

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^π₉ ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ^χ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον ^π₉

M^{Πα} εθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ως σδ ς ^M

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π₉ ω φθης τοις Μα θη ται αις

σδ εν το πω ς ς ς ς η η η σαν συ υ νηγ ^M ^{Πα}

με ε ε ε νοι ^π₉ και φω νη σας αυ τοις ει ρη η η νη

υ υ μιν ^ρ₂₂ τω α πι σταν τι Μα θη τη τας χει ρα ας υ

πε ε ε δει ει ει ει ξας ^π₉ και την αχ ραν τον πλε ευ ^M

ραν ^π₉ ο δε πει σθεις ε βο α α σοι ^ρ₂₂ ο Κυ ρι ος ^{Πα}

μδ και ο Θε ος μδ δο ο ο ξα α α α σοι ^π₉

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^π₉ ελ πι ^χ σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Η Πα **Μ**
ω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μος εκ η η ην

μετ α αυ των Πα **Γ** **22**
ο τε ει ση η ηλθες Χρι ι στε κε κλει

σμε νων τω ω ω ων θυ υ υ υ ρων **Γ** **9**
ο θεν και η πι

Μ Πα **Γ** **9**
σται τοις ρη θει ει σιν α αυ τω εξ α πι στι ας εις

πι ι ι στιν βε ε βαι αι αι ων **Γ** **9**
εκ α πη ξι ω

Μ Πα **Γ** **9**
ω σας δε ε ε α γα α θε υ πο δει ξαι αυ τω

την **Γ** **22**
αχ ραν το ον πλε ευ ρα αν σ και των χει ρων και των πο

δω ων τας μω ω ω λω ω ω ω πας **Γ** **9**
ο δε ψη

Μ Πα **Γ** **9**
λα φη σα ας και ι ι δων ω μο λο γη σε σε

ει ναι Θε ο ο ον ο γυ υ μνον και αι ανθρωπον ο ο

ο ο ψι ι ι ι λον **Γ** **9** και ε βο ο ο α **Γ** **22** ο Κυ

ρι ος μ και ο Θε ος μ δο ο ο ξα α α α

σοι **Γ** **9**

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ **Χ** **Γ** **9**
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ων α α α αυ του

T^{Πα}ων Μα θη των δι στα ζον των τη ογ δο ο η Η η

με ε ε ρα ε πε στη η ο Σω ω τηρ 8 8

8 8 η η η σαν συ υ νηγ με ε ε ε νοι και την

ει ρη η νη ην δς τω Θω μα ε βο ο η η σε

δευ ρο Α πο στο λε ψη λα φη σον πα α λα α

μας αι τς η λς ε ε ε ε πη η η η ξαν ω κα

λη α πι στι ι αν του Θω ω μα των πι στων

τας καρ δι ι ας εις ε ε πι ι ι ι γνω ω σιν

η η η η ξε και με τα φο β ε βο ο η η

σεν ο Κυ υ ρι ι ο ος μδ και ο Θε ος μδ

δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

M^{Δι}ε τα την ε γε ρσιν οδ Κυ ρι ι ε συ νηγ με

ε νωων τω ω ων Μα α α θη τω ων σθ και των θυ

ρων κε κλει σμε ε νωων ε ε εν με ε ε σω ε ε

στης ει ρη η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε

χω ων α α αυ τοις πει σθεις δε και αι ο Θω ω μα

α α ασ τη ο ρα σειτων χει ρω ων και αι αι τη

η ης πλευ ρα ασ σθ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον και Θε ο ον σε ε ω μο λο ο ο γη η η η

σε σω ζον τα τς ελ πι ζο ον τας εις σε ε φι ι

λα α αν θρω ω ω πε

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πι στας ο Ι η σς τοι

οις Μα θη η ταις α φο βι ι ι αν και ει ρη νη η

ην ε ε δι ι ι δσ ει τα λε γει ει τω Θω ω μα

τι ι μοι οι α πι ι στοις ο τι α νε στη ην ε εκ νε

ε κρων φε ε ρε ω δε την χει ρα α α

 σκ και βα α λε εις την πλευ ραν μδ ς ς και αι ι

 ι ι δε σκ γαρ α πι στδ ς ςντος οι παντες ε ε

 ε ε ε μα α α α θον τα πα α α α α α

 θη και τη ην Α α α να α α στα σι ιν μδ κρα

 α α ζει ει ειν με ε τα α α σκ ο Κυ ρι ι

 ο ο ος μδ και ο Θε ο ος μδ ς ς δο ο ο

 ξα α α σοι

Ἦχος Πα

 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τδ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

 νων α α α μην

 Τ ων θυ ρων κε ε ε κλει ει σμε ε ε νων ε

 πε ε ε στη ης Χρι ι ι στε προ ο ος τους μα

α θη η η η τας το ο τε ο ο Θω ω μας οι
 κο νο μι ι κως ουχ ευ ρε ε θη με ετ α α αυ
 των ε λε γε γαρ ου ου ου μη η η πι ι στε
 ε ευ σω ε αν μη η ι ι ι δω κα α γω ω ω
 το ον Δε σπο ο ο ο την ι δω ω την πλε ευ ραν
 ο θε ε εν ε ε ξη η ηλ θε το αι μα το υ υ
 δω ω ωρ το βα α πτι ι ι ι σμα ι δω ω την πλη η
 γην εξ ης ι ι α α α θη το με γα τρα αυ μα α
 α ο α αν θρω ω ω πος ι δω πω ως ου ου ουκ
 η η ην ω ως πνε ε ευ μα αλ λα σα αρξ και αι
 ο στεε ε ε α ο τον θα να το ο ον πα α τη
 η η σας και Θω μαν πλη ρο φο ρη η η σας Κυ
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι οι

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς ῶ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σῶ ῶ ῶ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ῶ
ς ῶ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Ω τ ε πα ρα δο ξ α σ θ αυ μα α τ ο ς α πι
στι α πι στιν β ε β αι α αν ε ε γε ε εν νη η η η
σεν ει πων γαρ ο Θω μα ς ε αν μη ι δω ς μη
πι ι στε ε ε ευ σω ψη λα φη σας δε ε ε ε
την πλε ευ ραν ε θε ο λο ο ο γει ει τον σα αρ
κω ω ω θε ε ε εν τα τον αυ τον Υι ον τ ε Θε ε
ς ε γνω ρισεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ κι
κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα Θε ε ε ον
και ε βο η η σε λαμ πρα α α τη η φω ω ω
νη ο Κυ ρι ι ο ο ο ς μ ε και ο ο ο Θε ο ς μ ε
δο ξ α α σοι οι

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον
αι αι νει τον

Θε ο ο ον σα ς Σι ι ι ων

Ω τσ πα ρα δο ξσ ς ς θαυ μα α τος τσ πυ

ρος ο ο χο ο ορ τος α α ψα με ε νο ος σε ε ε

σω ω ω σται βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη πυ

ρι νη πλευ ρα τη ην χει ει ει ρα Ι η σα Χρι στσ ς ς τσ

Θε ε ς ς κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η λα α α

φη η η η σει της ψυ χης γαρ το δυ σπει ει θες με

τε βα α λεν εις ευ πι στι ι ι ι α αν θε ε ε ρ

μωσ ε ε κε κρα α ξεν α πο βα θε ε ε ω ων

ψυ υ υ χης ο Δε σπο της συ μσ ει ει ει και Θε

ε ος ο εκ νε ε κρων ε γη η η γερ με νο ος δο

ξα α σοι οι

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου
ευ λο ο

γη σε τσς υι ς ς ςς σα ς ε ε εν σοι

Ω τσ πα ρα δο ξσ ς ς θαυ μα α τος Ι ω

αν νης στη θει τσ Λο γσ ς α α νε ε ε πε ε ε ε

σε ^{π 9} Θω μας δε ε την πλε ευ ραν προς ψη λα φη η η
^{Πα}σαι αι κα τη ξι ω ω ω ω θη ^{Β8} αλλ ο μεν ε
 κει θεν φρι κτως Θε ο λο γι ας βυ υ θον α νελ κει ει
^{Πα}τη ην οι κο ο νο ο ο μι ι ι ι αν ^{π 9} ο δε
 η ξι ω ω ται μυ στα γω γη σαι αι η η η η
^{Β8}μας ^{π 9} πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις τρα α νως ^{Δ 2}
^{Πα}της Ε γε ερ σε ω ως α αυ τς ς ς εκ βο ο ο
^{Β8}ων ^{π 9} ο Κυ ρι ι ο ο ος μϛ και ο ο Θε ος μϛ ς
 δο ξα α σοι οι ^{Β 7}

Ἦχος π̣ά Πα ρ

^Δο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δ 2} και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}
^Και νυ υ υ υ υν και α α ει ^{π 9} και εις τς
 αι αι ω ω ω νας ^{Δ 2} των αι ω ω νων α α α μην ^{π 9}
^{Πα}^Φι ι λα α α αν θρω ω ω πε ^{π 9} με γα
^Μκαι αι ^{Κε}α νει ει ει ^{Πα}κα α α στον ^{π 9} το πλη η η

θο ος των οι οι κτιο μω ω ω ν σου ο τι ε μα
 κρο θυ μη η σας υ πο Ι ου δαι αι ων ρα α πι
 ζο ο ο με ε ε ε νος υ πο α πο στο λου ψη
 λα φω με ε νος και υ πο των α θε του
 ουν τω ων σε πο λυ πρα αγ μο ο νου ου ου ου
 ου με ε ε ε νος πω ως ε ε ε σα αρ κω
 ω ω θης πως ε στα αυ ρω ω θης ο α α να μα
 α α α αρ τη η η η τος αλ λα συ νε τι
 σον η η μας ως το ον Θω μαν βο α α α
 αν σοι ο Κυ ρι ι ο ος μου και ο Θε ο ος μου
 δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Εσφραγισμενου του μνηματος η Ζωη
εκ τα φθα νετει λασ Χριστε ο Θεος και των θυ
ρων κεκλεισμενων τοις Μαθηταις ε πεστηση παντων
αναστασις Πνευμα ευθεσ δι αυτων ε γκαι
νι ζων η μιν κατα το με γασε ε ε
λε ε ος (γ)

τὸ τέλος: κατα το με ε γασε ε λε ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·